

קרבנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים... לשותפות חייגו: 03-9091313

גליון 358

80,000 עלוני שבת

מופצים ברחבי הארץ
הצטרף אלינו והעלוני יגיעו עד אליך! 03-9091313

פרשת יתרו

הוי גולה למקום תורה

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני השבת

ת"א	דה"נ	מוצ"ש	ר"ת
17:03	18:04	18:36	
16:49	18:02	18:42	י"ם
16:53	18:03	18:40	חיפה
17:07	18:05	18:43	בי"ש

הלכה למעשה

דיני ברכת המזון

שאל את הרב

הנסינות של הדור

ביתנו החדש

לא מדווחים להורים

מחכימים ברמה

לנשק את הס"ת

פניני רבנו

ספר חדש!

בליל ערב פסח פשוט פשוטים את התמץ, וכי עולה על דעתו של מאן דהוא, לזפק על דלתות שכניו וידידיו, לפשפש בבתיהם ולבדוק היכן לשנוי תמץ?! מדוע אם כן בחפז אחר התמץ שבלב, בתקירה אחר דרך האמת, אנו מתפשטים את הפגמים דוקא אצל וולתנו? אם כל אחד מאתנו יחפש את חסרונותיו, הוא יוכל לתמוך אותם ולהתקדם בצעדיהם.

להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

אפשר להתחזק גם כאן בשכונה שלי, אין צורך ללכת דווקא למדבר אשר שם האלוקים כדי לקבל תורה, הרי כך אמרו חכמינו תורה מונחת בקרן זוית, כל הרוצה ליטול יבא ויטול. אמנם ישנו עוד מאמר של חכמינו האומר, הוי גולה למקום תורה, זאת אומרת כדאי לו לאדם אפילו ללכת בגלות כדי לקבל תורה, אכן כאשר

ראה יתרו מה שעשה עמלק הרשע, אחרי ששמע עמלק שהשם יתברך קרע בפני בני ישראל את הים, במקום להתחזק באמונה ולהבין שאין כהשם אלוקינו, בא מארץ רחוקה מאוד כדי להילחם בישראל, ולמה? כדי לנסות להכניש את אותה אמונה,

שהחלה אכן לחלחל בליבם של בני העולם, אכן כאן כבר הבין יתרו את גודל הסכנה הטמונה בחיי רחוב ללא הכוונה של רב ומנהיג על פי דרכה של תורה, ולכן הוא היה באמת היחידי מכל השומעים ששמע וּבא. אחים ואחיות יקרים יש לכל אחד ואחת מאתנו לקחת לקח עצום מפרשה זו, לדעת מי שלא מחובר יום ולילה לתורה, ליראת שמיים, לתפילה מעומק הלב, ולהיות מנותק בנייתוק מוחלט מכל חיי רחוב, מתקשורת עוינת, וכל מיני תכנים פוגעניים בחיינו ובחיי ילדינו, חייבים להיות מחוברים לרבנים האמתיים ולמנהיגי הדור הגדולים, ולהתרחק מכל המתחזים הנוטלים עטרה שאיננה ראויה להם, וכמו שאמר רבי היהרו מן הצבועים, ולדעת שרק לאורם של מאורי הדור נלך ואם כך נעשה וודאי שנצליח בכל דרכינו ומעשינו אכי"ר

שבת שלום ומבורך

פרשת השבוע "וישמע יתרו כהן מדין חותן משה את כל אשר עשה אלוקים למשה ולישראל עמו כי הוציא ה' את ישראל ממצרים" וכ"ו: שואלים חז"ל, מה שמועה שמע ובא? ועונים על כך חז"ל שמע קריאת ים סוף ומלחמת עמלק, ובאמת שצרכים אנו להסבר בדברים הללו, מה כל כך הסעיר את רוחו של יתרו

במלחמת עמלק? קריעת ים סוף מובן שזה הסעיר את רוחו, כמו שהסעיר את רוחם של כל העולם, וכמו שנאמר, "שמעו עמים ירגזו חיל אחד יושבי פלשת אז נבהלו אלופי אדום, אילי מואב יאחזמו רעד, נמוגו כל יושבי כנען, תיפול עליהם אימתה ופחד, בגדול זרועך ידמו כאבן". ועוד יש לשאול, מה באה התורה

לחדש לנו במה שאמרה וישמע יתרו, והרי כל העולם כולו שמע? אלא אחים ואחיות יקרים, צריך כל אחד ואחת מאתנו לדעת, אדם המסתובב ברחוב ונתון להשפעת הרחוב, להשפעת העולם הגדול, להשפעתה של כל המדיה התקשורתית, רדיו, טלוויזיה, אינטרנט, אייפונים למיניהם, ועוד כל מיני דברים נוראים, חשוף הוא לכל דבר רע, יכול הוא ברגע אחד ליפול לבאר פי פחת, לאבד את כל עולמו העולם הזה והעולם הבא, כמה נערים ונערות נפלו וירדו מדרך טובה לדרך רעה, כמה זוגות שחיו באהבה ורעות, פרקו את הברית שכרתו ביניהם מתוך אהבה גדולה ועצומה, ועתה במסדרונות הרבנות צעקות נוראות וריבים קולניים עד למתן הגט, הכורת סופית ביניהם. יתרו אכן שמע על קריאת ים סוף, התלהב, התרגש, והבין שאין כהשם יתברך, וכמו שאכן אמר "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלוהים כי בדבר אשר זדו עליהם" אבל עדיין חשב לעצמו אולי

רפורט של אושר בירושלים

לבטל את הרפורט אם בכלל. דפקתי בדלת כולי כעוס, פתח לי אדם שנראה לי מוכר מהיכן שהוא ושאלתי אותו: "תגידי לי, אנחנו לא מכירים?", הוא התבונן בי ארוכות ואמר: "אתה מוכר לי אבל מהיכן?" פתאום נזכרתי, "לא קוראים לך במקרה יהושע? למדנו ביחד בבית ספר עממי", "אתה שלום נכון?" אמר: "כל הכבוד, גם חזרת בתשובה", התחבקנו וסיפרנו כמה בדיחות מימי בית הספר ואז הוא שאל: "במה אני יכול לעזור לך?", "תסתכל, נתנו לי רפורט 500 ש"ח על כלום, הייתי צמא וירדתי לקנות שתיה, השארתי ג"פ פתוח, איפה הנשמה של הפקח שלכם?". יהושע שהיה המזכיר של הפרקליט, ניסה לבקש עלי רחמים אך הפרקליט סירב "הוא חנה באדום לבן, אם יש לו טענות שישמיע

אותן בבית משפט מול השופט", יהושע חזר אלי: "שלום, אם זה תלוי בי הייתי מבטל, הפרקליט הזה הוא טיפוס אחר לגמרי, הולך עם החוק עד הסוף... תבין אותי, זה מקום העבודה שלי". הוא הדליק את הקומקום החשמלי והכין לי כוס קפה, נרגעתי קצת וברכתי שהכל, ושאלתי אותו שאלות ששואלים חברים שנפגשים אחרי 30 שנה. אני מספר לו על המשפחה, הילדים והפרגולות,

"אני עוד רווק... " הוא מספר לי בעצב. "רווק?" פקחתי זוג עיניים מופתעות "יש לי אחות, תאמין לי יהושע מתאימה לך, נשמה טובה, עושה חסדים ומעשים טובים... מעוניין?", "למה לא? אולי היא המכסה המושלם לסיר העייף שלי...." עוד באותו ערב התקיימה פגישה ראשונה, ולאחר שבוע נערך הווארט כשאני השדכן המהולל.

בחתונה כשכולם רקדו ושמחו פתאום ניגש אלי החתן יהושע שלצידו בחור, "שלום, גיסי היקר רציתי שתכיר חבר טוב טוב שלי, זה מנשה, הוא פקח בעיריה, אנחנו כמו אחים!!" "מנשה, אתה זה שנתת לי הרפורט בקיוסק, איפה הלב שלך?" אמרתי חצי כועס. "תגידי לי שלום, אם לא הרפורט שלי איך היה השידוך יוצא לפועל? אז תגידי, תודה רבה על הרפורט שנתת לי, זהו רפורט של אושר, כי 500 ש"ח דמי שידוכין ששילמת לעיריית ירושלים, זה ממש כסף קטן, לא?". (קובי לוי)

שמי שלום, אני גר בבת-ים, נשוי ואב ל-5 ילדים, לפרנסתי אני מתקין גגות ועושה פרגולות. לפני 3 שנים הייתה לי הפסקה ארוכה בעבודה, שום קליינט לא נכנס, התחלתי להשתמש בחסכונות הייתי חצי מיואש, כמעט בוכה. לפתע צלצל הטלפון על הקו הייתה אחותי נחמה, רווקה בת 40, "שלום, מה אני שומעת מאשתך, שאתה עצוב כי אין עבודה, אתה לא מתבייש? אתה לומד כל יום דף יומי ושכחת שיש ריבונ של עולם? סע לכותל, תתפלל ותבכה, הפרנסה היא ממנו, לא מהקליינטים!". התעוררתי לחיים, והודיתי לה על המילים החמות והמעוררות "את יודעת אחותי היקרה, הרב גם לימד אותנו שאין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, כלומר שאדם יושב בתוך הקופסה הצרה שלו ואין לו את היכולת לצאת משם, אז צריכים אנשים אחרים להושיט לו יד, הנה, אני עולה על הג'יפ ונוסע לכותל

והלב שלי אומר שיכנסו 3 עבודות..", "שלוש עבודות! אתה לא מתבייש שלום? בורא עולם, הלא כל הווילות שלו, כל הבניינים שלו, הוא יכול להוריד לך גשם של עבודות מעכשיו ועד הפנסיה" אמרה נחמה. הגעתי לכותל ושפכתי את הנשמה, אמרתי את כל ספר התהלים בבכיות, לאחר מכן עליתי לג'יפ ונסעתי כשאני מחפש קיוסק כדי לקנות שתיה, להרוות את

צימאוני, עצרתי ליד הקיוסק וקניתי שתיה וכשחזרתי נהיה לי חושך בעיניים! רפורט על סך 500 ש"ח הוצמד לג'יפ עליו היה רשום שם הפקח, מנשה. הספקתי עוד לראות אותו מרחוק על אופנוע הפיקוח העירוני כשהוא נעלם בעיקול ואמרתי לעצמי: "שלום, אתה תופש אותו ומנער אותו, הוא רואה ג'יפ דולק, דלת פתוחה, רואה שאני קונה בקיוסק ונופל עלי עם קנס כשאין לי חצי שקל בכיס, זה לא יעבור לו בשתיקה", דהרתי אחריו אך הוא התאדה מהנוף. נסעתי לעירייה, כולי בוער כמו עצי המערכה... כשהגעתי שאלתי במודיעין איפה המשרד של הפיקוח ונכנסתי לשם שואג קצת בחוסר נימוס: "מי פה הבוס?", יצא אחד שאמר לי: "הלו, פה זה לא גן חיות, אתה רוצה לשאוג אז תכנס לכלוב של הנמרים בגן החיות התנכיי", אמרתי לו: "אתם חצופים, בא הפקח שלך ונתן לי 500 ש"ח קנס, על מה? בא בן אדם מבתי-ים להתפלל בכותל, קונה פחית קולה חצי דקה, ואתם שותים לו את הכסף שאין לו". הוא הפנה אותי למשרד המנכ"ל, מהמנכ"ל הפנו אותי ליועץ המשפטי ומשם לעורך דין של פרקליט המדינה, שרק הוא יכול

לכב' הרב, אנו מרגישים שהנסיגות של הדור גורמים לנו להתנהג לפעמים לא בכבוד כלפי ילדינו. לא מאמינים ביועצים רוצים לשמוע מגדול הדור מה עושים..

שאל את הרב
הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

תשובה: צריכים לכבד את הילדים, גדולה מזאת אמרו רבותינו ז"ל שמותר לומר דברי חנופה לאשתו מפני שלום בית, וכן האב לבנו והרב לתלמידו כדי שישמעו בקולו, וכן לרבו כדי שילמדו תורה. עיין מדרש לילמדנו פרק ו, ובספר ארחות צדיקים שער החנופה. ובפרט עם בני הנוער של ימינו אנחנו מחבקים ומקרבים אותם כדי שיקשיבו לנו. ולכן דווקא בני נוער הנקראים "שוליים" כשמבקשים ברכה אנחנו מאירים להם פנים.

בחדר שינה זה, ישנו בחורי חמד שעדבו את הבלי העולם ובאו ללמוד את דרך האמת! בואו והיו שותפים בנצח נצחים! לשותפות חייגו: 03-9091313

לא מדווחים להורים

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

כל שלישי שעלינו לשמור עליו הוא: את המריבות משאירים בבית, אסור לספר להורים או למשפחה. בעיות בין בני הזוג, יפֶת הו בבית או אצל מנחה זוגי. הסיבה העיקרית לכך פשוטה, ההורים אף פעם לא יכולים להיות ניטראליים, מִיָּן שהם קרובים לאחד הצדדים. גם אם הם ינסו להיות לא משוחדים, זה לא יקרה כי 'אדם קרוב אצל עצמו'. סיבה נוספת: ההורים והמשפחה עלולים לקבל תדמית שלילית על בן הזוג לכל החיים. ואפילו שהם כבר השלימו, ועברו שנים, והכל הסתדר, עדיין הם חושבים שיש משהו, ואומרים לעצמם: 'היא בטח סובלת בשקט...' או: 'הוא למד לשתוק כי אותה אי אפשר לשנות...' ודברים כיוצא בזה. זאת ועוד, לפעמים הורים או קרובי משפחה עלולים ללבות את המריבה, אף על פי שהאש כבר שָׁקָטָה, על ידי אמירות מרומזות או חקירה גלויה שתגרום לליבוי הכעסים שוב. או שהם יביעו דעה ויתנו עצה לא נכונה ויגרמו לקרע אמיתי ביניהם. הכלל האחרון בנושא המריבות הוא 'ימין מקרבת'. אמרו חז"ל: 'לעולם תהא שמאל דוחה, וימין מקרבת'. המריבה צריכה להיות תחת הכותרת: 'שמאל דוחה'. מעניין לראות שאת המריבות, אנחנו יודעים לעשות טוב מאד עם כל הרגשות והכעסים... וכשמגיע התור של 'הימין מקרבת', אנו נעצרים מלומר מילים מרגשות מחברות ומפייסות. כבר למדנו ששמאל היא היד החלשה, וימין היא היד החזקה. שמאל - הביקורת, וימין - המחמאות. לכן, אחרי מריבה, צריך להגביר את הימין פי כמה וכמה מעוצמת המריבה. סיימנו את המריבה, התותחים נדמו, עכשיו מגיע הזמן 'לימין מקרבת' ולומר מילים מרגיעות ומקרבות. תאמר לה: אשתי היקרה, את יודעת שאני לא אחליף אותך באף אשה אחרת... בהזדמנות זאת אני מכריז שאת הכי מיוחדת בעולם... ואם אמרתי איזה מילים פוגעות, דעי לך שלא הייתה לי כוונה לפגוע בך וכל מה שנאמר היה רק מתוך לחץ... אני רוצה לומר לך "לילה טוב!". וגם היא תאמר לו: אני רוצה שתדע שכל המילים שאמרתי נאמרו כי הייתי נסערת... אבל האמת שאין כמוך בכל העולם, אני מודה לקב"ה שנתן לי בעל כמוך.

מדיני ברכת המזון

הלכה למעשה

הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

א. קודם שיברך יכין לצאת ידי חובת מצוה מן התורה, שהרי מצוות צריכות כוונה. ואם לא כיוון כן להדיא יצא, שמסתמא דעת האדם לצאת ידי חובה.
 ב. יש להזהר שלא להפסיק באמצע ברכת המזון בדיבור, ואף לא בשהייה, וכל שכן שיש ליזהר שלא לדבר שיחה בטלה ולשהות שיעור שכל לסיים את כל ברכת המזון. ואף באמצע הרחמן טוב ונכון להזהר שלא לדבר דברים בטלים שלא לצורך, ומכל מקום מעיקר הדין אין איסור לדבר לצורך באמצע הרחמן, כיון שאמירתו אינה אלא מצד המנהג. אולם אם מברך על הכוס, אין לו לדבר גם באמצע הרחמן. ופשוט שמותר לענות לקדיש ולקדושה ושאר אמנים באמצע הרחמן
 ג. אם נדדם באמצע ברכת המזון, וכשהתעורר אינו יודע באיזו ברכה עומד, חוזר לתחלת הברכה שיש לו בה ספק אם אמרה. והיינו, אם בחר לו שחתם הוֹן את הכל, ונסתפק אם סיים ברכת על הארץ או סיים ברכת בונה ירושלים, חוזר לנודה לך וכו'. ואם נסתפק אם חתם הוֹן את הכל או לא, חוזר לראש ברכת המזון.
 ד. טוב ונכון שכל אחד ואחד מהמסובים בסעודה, יברך בעצמו את כל ברכת המזון, כמו שכתב מרן השלחן ערוך, ולא יסמוך על שמיעתו מהמברך-המזומן. שכיון שהם ברכות ארוכות לא סמכין לכתחלה על שמיעה מהמברך. וכן המנהג.
 ה. המברך ברכת המזון או ברכה מעין שלש, ושמע קדיש או קדושה וברכו, אין לו להפסיק ולענות באמצע, שדינם כדיון העומד בתפלת "שמונה עשרה". אבל בברכה רביעית שהיא ברכת "הטוב והמטיב" יפסיק לענות לקדיש ולקדושה, כדיון האוחז בקריאת שמע וברכותיה. וכל שכן שהמברך שאר ברכות דרבנן הארוכות, כגון ברכת "אשר יצר", ו"בורא נפשות", ו"אלהי נשמה", ושמע קדיש או קדושה, שיש לו לענות עמהם, שדינם כדיון קריאת שמע, ובלבד שיתחיל בברכה, דהיינו שאחר שאמר ברוך אתה ה' אלוֹקינו מלך העולם, המשיך קצת מהברכה, וכבר חלה הזכרת ה' על הברכה. אבל אם התחיל בברכה ואמר ברוך אתה ה', ושמע קדיש או קדושה קודם שיתחיל בברכה עצמה, אין לענות לקדיש ולקדושה. והוא הדין בזה בכל ברכות הנהנין וברכת המצוות. אבל בברכות קצרות אין להפסיק בהם כלל לדברים שבקדושה.
 ו. המברך ברכת המזון, ונכנס לחדר חכם או זקן, צריך לעמוד בפניו, אפילו באמצע ברהמ"ז.

עם ר' עמי מימון

שאלה: איזה חג אנו חוגגים זכר לסעודה שאבותינו עשו? ולכן אין אומרים תחנון באותו יום תשובה: דעת שו"ת החת"ס חלק י' סי' רל"ג שכל שמחת ל"ג בעומר הוא זכר לזמן שהתחיל באותו יום לרדת לעם ישראל (כי בא מועד' עמ' נ"ג)

"באחד באדר משמיעין על השקלים"
 העבירו את מעות מצוות זכר מחצית השקל בהידור למוסדות "קרבתנו לעבודתך" והיו שותפים בהפצת תורה חסד וזיכוי הרבים.
 ותזכו לברכת מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א
למסירת שמות חייגו: 03-9091313

"פעם ראיתי מישהו מתפלל כך ובדיוק בברכת "שומע תפילה" צלצל לו הנייד, אז הוא ענה ואמר לחברו "שומע? אני בתפילה, נדבר אחר כך". זה היה ה"שומע תפילה" שלו.

"שומע תפילה" צלצל לו הנייד, אז הוא ענה ואמר לחברו "שומע? אני בתפילה, נדבר אחר כך". זה היה ה"שומע תפילה" שלו.

בשביל להרגיש "ואני תפילה" קודם כול עליי להבין שאני בתפילה ולא במפגש חברים שבאו לעשות התעמלות מול הסטנדר עם אייפונים ביד. כל כוונתי היא ליצור חיבור עם ה' יתברך כי הוא מקור כל השפע. אני צריך להיות מספיק משכנע בכדי שהשם ימלא כל רצונותיי.

דע לפני מי אתה עומד! (לא, לא מול האייפון), אתה עומד מול מלך מלכי המלכים - לו תמיד יש קליטה!

יש תפילה ויש "ואני תפילה", כמו שכתב דוד המלך. השאיפה שלנו היא שנהיה בתוך התפילה. "תפילה" היא מלשון "פתיל". כמו הפתילים בציצית השזורים אחד בשני, כך השאיפה שלנו שנהיה מחוברים לתפילה כמו "צמיד פתיל", שהוא מלשון "חיבור".

יש כאלה שה"אני תפילה" שלהם זה האייפון, שבעברית צחה נקרא "אני פון", כלומר כולי טלפון! די מזעזע לראות מישהו מתפלל מתוך זה. מהצד זה נראה כאילו הוא מתחנן לטלפון הנייד שלו!

פעם ראיתי מישהו מתפלל כך ובדיוק בברכת

שאלה: האם יש עניין לנשק את הס"ת בפיו או מספיק בנגיעה ביד ומה המקור להראות באצבע על הכתוב בספר תורה ולומר וזאת התורה וכו' כי לא נזכר כן בש"ע לראות באצבע או בציציות שלו כל זה התבאר עוד רגע ב"ה.

תשובה: תשובה: הנה אודות מקור המנהג לנשק היד בעת הגבהת הספר תורה, מה שנהגו בעת הוצאת הספר תורה והולכתו לתיבה, להורות באצבע כנגד הספר תורה ולנשק אצבעות היד, אין לערער על המנהג שיסודתו בהררי קודש. כי הנה בספר יסוד ושורש העבודה (שער ה' פרק ח') כתב בשם כתבי האר"י ז"ל, וכל אדם ישתדל לקרב עצמו לתיבה, כדי שיוכל בעת הגבהת ס"ת לקרות מה שכתוב משם [ר"ל כמה תיבות], ויזכה בזה להארה גדולה בהסתכלו בו, ויאמר פסוק וזאת התורה. עכ"ל. ולא כתב שם שמנשקים היד שהצביעה אל עבר הס"ת, ואדרבה להלן (בשער ח' סוף פרק ט') כתב בשם האר"י, ומחבקים ומנשקין את הספר תורה בשני הזרועות דווקא, ולא כמו שנהגים ליגע ביד ולנשוק היד, כי זה מנהג בורות. ע"כ. וא"כ צ"ב מקור המנהג. והו"ד במערכת השלחן [ח"ב מערכ' ה] ע"ש באורך וברוחב. (עיין בספר מחכימים ברמה שהאריך שם מאוד)

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

הרב רפאל זר וביקשתי לעשות את התיקון של פדיון נפש עבורה. מאז עברו כחודשיים ואתמול בישרו לנו שעשו לה שוב בדיקות וברוך השם ראו שאין שום דבר! הכל נעלם פשוט נס! והיא חוזרת ללמד כבר בימים הקרובים. התקשרתי לומר תודה רבה.

שיראל מ.

כל הבנות בסמינר התפללנו שוב ושוב על המורה שלנו שחלתה במחלה. כעבור זמן קצר היא הפסיקה ללמד ומסרו לנו שהיא יצאה לתקופה ארוכה מאחר והמצב שלה קשה. רצו להטיס אותה לניתוח מסובך בחו"ל אך בסופו של דבר הניתוח לא יצא לפועל מאחר ולא היה מספיק כסף. אני מחוברת מאוד למורה ולכן התקשרתי למשרד של